

Bayram

– kul mehmet · 13 Eylül 2016

Bayram

Ölüm ölene bayram, bayrama sevinmek var;
Oh ne güzel, bayramda tahta ata binmek var
Necip Fazıl Kısakürek

Bayram sabahı bayram namazdan döner evine yaşlı adam
İki çocuğu var evde beklemekte bekledikleri ise bayram

Ev yıkıldı yıkılacak dam üstlerine yağmurlar kovalara damlarken
Çocukları kapıda karşıladı baba bayramın olsun Mübarek gülümserken

Yaşlı adamın gözlerinde yaşlar aktı baktı gökyüzüne karıştı gözyaşları yağmura
Sustu gözleri konuştu yağmur yağdı gözyaşı karıştı yağmura kapının önü döndü çamura

Çocuklar yalın ayaklı ama gözleri umutlu yaşlı adam cebinden çıkardı iki adet şeker
Çocuklar sevinçle aldı şekeri uzunca bir süre baktılar kokladılar ihtiyar bakar gülümser

Karınları aç sofrada iki parça ekmek etraftı et kokusu sardı mahalleyi gözleri ağlamaklı
Beklediler bir parça et gelir diye umutlu bu fakir çocukları nasıl sevindirmeli kucaklamalı

Bekledi bir dostu yok muydu yoksa varsa oldu mu yoksa hasta
Bir parça et gelseydi o kokusuyla sofraya bir dirhemden bir tasla

Ağlamak istedi çare değil dedi çocuklar üzgün sofrada
Sanki bir se duydular gelen bir ayak sesi sanki uzakta

Aç karınları guruldarken dillerinde dua ya Rabbim sana sığındık
Gözler gönüller kapıda bekler tık tık vurulmasını gelen olsun tanıdık

Açılınsın kapı yüzde bir tebessüm olsun elde bir poşet et ve ekmek
Başka dertleri yoktu bir lokma et ve bir parçada gülümsemek

İhtiyar dedi ah kör olası yok olasıca seni gidi para
Yokluğunda bu bayram gönlümde açtın iyileşmez yara

Sanki kapı çalındı çalınacak çaldı kapı usul usul
Kalpler yerinden kopacak çocuklarda sevinç acep gelen hangi kul

Çocuklar ihtiyardan önce vardı kapıyı açtı
Gelen nur yüzlü bir gençti gülücükleri odaya dağıttı

Bayramınız mübarek olsun dedeciğim çocuklar nasılsınız
İhtiyar kalktı kapıya doğru çocukların gözlerin elindeki poşette gözler parlıyor yıldız yıldız

Hoş geldin evladım bayramın olsun mübarek buyur gir içeri
Bir lokma aşımız şekerimiz yok ama bol bol gülümseriz budur gönülde bayram şekeri

Delikanlı girdi içeri içeri perişan hatta yoktu bir eşya kırık bir kanepa bir tüp iki tabak
Gözlerindeki yaşları gönlüne akıttı çocukları çağırdı gözleri gönülleri dedi ne kadar ak

Açtı poşeti bir kocaman but kokusu odayı sardı çocuklarda bir sevinç sanki ev yıkılacak
Diğer poşeti açtı yeni elbiseler ayakkabılar verdi çocuklara gülümseyerek gözleri ağlayarak

İhtiyar başladı hüngür hüngür sevinçten ağlamaya çocuklar yeni elbiseleri ile şen
Yaktı küçük tüpü genç eti kesti ufak ufak et başladı pişmeye odayı sardı kokusu çocuklardaki ihtiyarda
ki sevinci ne siz sorun nede yazabilirim ben

İhtiyar uzun uzun iki çocuğuna baktı sanki çocuklar cenneteydi
Cennet bu kadar güzel miydi hiç böyle bilmemişti

Melekler böylesine genç gibi gülümser miydi yoksa gelen melek miydi?
Baktı baktı gülümsedi sanki genç melekti kanat seslerini duyuyordu ama diyemiyordu bu ne güzelliği

Et pişti bir parça yırtık bez serildi ortaya gözlerde sevinç kâinat gülüyor
Lokmalar yutulurken cennette gül Resul gülümseyerek bakarken melekler onunla gülümsüyor

İhtiyar bu genç elleri öpülesi şimdi oldu bayram yaşadığım o ilk çocukluğumdaki bayram
Rabbim biz gibi yoksula her zaman gönderiyor çok şükür darda iken nurdan derman cennet kokan
buram buram

Biraz önce hiç yoktu tat şimdi gönüller sanki cennete ne kadar rahat
Kurban Rahmana ulaşmaz kulun takvası ulaşır Rahmana, budur Rahmana gül Resule cennete ölmeden
önce yapılan seyahat

Mehmet Alu © Kul Mehmet